

MUHARREM YORGANCI'NIN ONUR DEFTERİ

12. 8. 1953 tarihli *Hürriyet*'te gelmiş. Yorgancı altıncı kâğıdı...
12. 8. 1953 *O. TARI* (Tâlib Nifattır)

ÖMER DEMİR'İN ABANA GÜNLÜĞÜ

16 Temmuz 1956

MEHTAP VADİSİ

Bzine Çayı'nın Kırse Kayaası ile Harmason Köprüsü arası "Mehtap Vadisi" olarak ünlüdür.

Halk, mehtabı seyretmek için buraya gelir. Burada ay, denize bile yansır. Burada mehtabı seyretmek kişiye mutluluk ve coşku verir. Çayda yansıyan ay ışığının pırıltısı dağlar arasında da görülür.

Deniz içine ay, çok güzel uzanır. Abana insanları ve özellikle Abana'ya gelen turistler, gecenin uzun saatlerinde evlerinden çıkarak buraya mehtabı seyretmeye gelirler. Gecenin sonuna doğru ağır ağır yürüyerek evlerine giderler. Burada mehtap çok hoştur. Bu güzel geceler hiç unutulmaz. Bu mutluluk, bu güzel anlar yüreğimizin bir köşesinde sürekli olarak yaşar. Abana'ya gelen gazeteciler bu Mehtap Vadisi'nden uzun uzun söz ederler.

Bu gece ben ikinci kez olarak yaşadım Mehtap Vadisi'ni.

abana'dan Mektup Var POSTA SORUNU

(MAŞA'YI DE)

böyle" diyoruz, "oraya git" deyiveriyorlar. Bir üst görevliye basıyordunuz, yazarı olmuyor. İstanbul'dan postalanan bir gazete, İstanbul'daki konjunktura yaklaşık 3 haftada ulaşıyor.

Bir de "posta-kodu" sorunu var (bu soruna bir kez daha değinmiştik). Sanıyoruz posta yönetimi bu "kod"un ne işe yaradığını bilmiyor! Geçende yine "37970 Abana" adresine bir mektup postalamak istedik, "Abana neresi?" diye sordu görevli. "Posta kodu var ya!" dedik biz. "Mektupları ayırırken, nereye gideceğini de bilmemiz gerekiyor" dedi ve "Kastamonu"yu ekledi Abana'nın yanına. Demek ki posta kodu uygulaması daha başlamamış. Yoksa, "37970" yazıldıktan sonra Abana'yı yazmak bile gerekmez" diye düşünüyoruz biz!

Posta yönetimine bir önerimiz var: Posta kodu uygulamasına başlarken, kod yazılan mektupları hızlı dağıtım (zararı yok, ötekiler İstanbul'da yine bir ay beklesin! Hızlı dağıtılan küçük yerlerde de bir iki gün bekletin kod yazan mektupları).

Posta kodunun yaygınlaşması için böyle bir "yaptırım" uygulanmalı. "Posta kodu mektubun görürdün" gibi özdeyişler etkili olmaz. Vergi dairelerine aklı "vergilelendirilmiş" kazanç kutsaldır" özdeyişinin etkili olmadığı gibi.

"Posta İdaresi adeta yok. Özellikle İstanbul'da PTT çokmuş durumda" diyor Çatalzeytin Mektubu.

Hicbir çağdaş ülkede bu denli sorumsuzluk olmaz!

Çağ atlamak böyle mi oluyor?

ABANA

İLÇEMİZDE GEÇEN YIL 1.090 KASA İÇKİ TÜKETİLDİ İLİMİZDE EN ÇOK İÇKİ TÜKETEN İLÇE, 6.120 KASA İLE İNEBOLU

Yeni İnebolu Gazetesi'nin verilerine göre, Kastamonu ilçeleri arasında 6.120 kasa ile en çok içki tüketen ilçe İnebolu'dur. İnebolu'dan üç kat çok oturan olan Tosya'daki tüketim, İnebolu'nun yarısı kadar.

İnebolu 1994'te içkiye 4 milyar, 18 milyon lira; sigaraya da (33.910 kilo ile) 16 milyar, 942 milyon lira ödedi.

Gazetenin verilerine göre, kimi ilçelerdeki içki tüketimi (1994'te kasa olarak):

İnebolu	6.120
Cide	4.690
Taşköprü	4.685
Tosya	3.295
Araç	2.800
Küre	1.378
Çatalzeytin	1.105
Abana	1.090
Bozkurt	781
Doğanyurt	775

abana

SİYASAL GAZETE

HER AYIN BAŞINDA ÇIKAR

KURULUŞU:
25 OCAK 1970ÇIKARAN:
Tahsin YILMAZGENEL YAYIN
YÖNETMENİ:
Hayati Tahsin YILMAZYAZI İŞLERİNDEN
SORUMLU YÖNETMEN:
Recep AYGENADRES:
Abana Gazetesi
37970 AbanaİSTANBUL
TEMSİLCİLİĞİ:
Tahsildar Sokak, 5
34 460 KÜÇÜKPAZAR
Tel: (212) 513 42 32SÜRDÜRÜM:
HER İSTEYENE
PARASIZ YOLLANIR
(Yurtiçi Yollanmaz)DİZGİ VE BASKI:
GÖRÜŞME BAKI
Sanayi Mah. Malazgirt Cad. 60
34610 Güngören/İSTANBUL
Tel: (212) 643 26 57
Faks: 556 60 03

ULUS SES Milliyet
BASINDA
AKSAM ABANA
Kastamonu Cumhuriyet Doğrusöz

ABANA'NIN KADERİ

Karadeniz kıyısında bin haneli şirin bir kasaba var. İsmi şimdiye kadar duyulmamış olmalısınız. Çünkü Abanalılar gibi kasabalarını yürekten seven, doğup büyüdükları topraklara onlar kadar bağlı pek az insan tanırım.

İstanbul'da yaşayan 5.000 kadar Abanalının kurduğu Abana'yı Kalkındırma, Tanıtma ve Güzelleştirme Derneği, son iki yıl içinde takvimler basturarak, geceler tertip ederek, yaz aylarında Abana'da tatil kampları kurarak büyük bir propaganda faaliyetine girişti ve Karadeniz sahillerindeki bu şirin kasabayı böylece pek çok kimse tanıdı, sevdi. Abana'ya gidenler, orada gördükleri misafirperverliği anılarına anılarına bitiremediler. Kasabalarına gelen her yabancıyı kırk yıllık dostmuş gibi karşılayan sakin, iyi niyetli bu Karadeniz çocukları, iç turizmin en güzel, en istifadeli dersini de böylece bütün memleket önünde muvafakiyetle vermiş oldular.

Abana'nın küçük bir hikâyesi var: 1939 yılına kadar bir köy hayatının sü-küneti içinde gelişip güzelleşen Abana, o yıl nahiyeye (bucak) oldu ve 1945 yılında da kaza haline getirildi. Sonra 1954 yılı gelip çatı. Hükümet, Abana'nın tekrar 1939'dan önceki haline dönmesine, yani köy olmasına karar verdi. Abanalılar büyük bir ol-

gunlukla işi politika pazarından çekip kurtardılar. İşte "Abana'yı Kalkındırma, Tanıtma ve Güzelleştirme Derneği"nin kurulup faaliyete geçişi bu devreye rastlar.

Abana, mağlubiyetten yılmayan, bilakis galibiyete hazırlanmak için bunu terbiye edici bir fırsat addeden tam bir sporcu gibi hareket etti. Genç, enerjik ve bilgili Abanalılar, eşsiz bir seferberlik yaptılar. 1954 yılına gelinceye kadar Abana'yı kimse tanımaz, nerede olduğunu bile bilmezdi. Fakat o yıldan sonra her yaz kafileler halinde üniversiteler, gazeteciler ve işadamları ve hatta yabancılar bu, ismine her yerde rastlanan sahil kasabasının yolunu tuttular. Sütünü içtiler, yağurdunur, meyvasını yediler, ulu ağaçlarının gölgesinde öğle uykuları uyudular. Birçokları toprak bile satın aldı. Bütün bir yaz mevsimini Abana'da geçirmek isteyenlerin sayısı yıldan yıla artıyordu.

Şimdi 1957 yaz mevsimine yaklaşıyoruz. Bu yaz Abana'ya gidecekler, orada şimdiye kadar görmedikleri bir sevinç ve coşkunluk sahnesi ile karşılaşabilirler. Son bütçe müzakereleri sırasında esen partilerarası dostluk, yeni ümitler ve müdeler getiriyor. Abana, bu yakınlarda tekrar kaza haline getirilirse, bu yaz oraya gidecekler, bütün bir mevsim sürececek sevince ortak olmaya hazırlansınlar.

Sadun TANJU (Vatan Gaz. 8 Mart 1957)

Gazetemizin, Mayıs sayısında çıkan "Tutkunun Adı" adlı yazısından, Görkem Basimevi çalışanlarımızdan Ebru Güngör'ün derlediği bu şirin Sevgili Mücahit Bozkurt'un hoşgörüsüne sığınarak yayınlamak istedik. Çünkü; kendisinin, yazısında duygu yüklü ve şiirsel bir anlatım kullandığını düşünüyoruz.

Mücahit Bozkurt'a yazısından dolayı kutuyor ve yazılarının devamını beklediğimizi iletiyoruz.

Var olmanın dayanılmaz çekiciliği yaşanır burada...

Kitapların arasında,
Atölyede, dairede unutulmuş yaşamak tutkusu,
Her sabah, güneşin doğmasıyla
Karşınıza dikiliverir.
Ve onu içersiniz,
Bardığınızda çay olur.
Ve onu yazarınız,
Şiir olur.

Deniz kollar, güneş ısıtmadan önce.

Hacıvel Yolu'nda sabah esintisiyle yürürken

Çam kokuları gelir,

Kuşlar eşlik eder.

Deniz fışkırır, her kuşağın kendi türküsünü.

Gün batım, beyaz bahçesinde

Sevgiler düşünür, sevgililer düşünür.

Dalgın bakışlar üstüne gün kararır

Dost insanların sıcaklığında, yalnızlıklar kaybolur

Yadımsamış bir yaşamı süsler,

Ve Abana Tutkusu dile düşer.

Var olmanın dayanılmaz çekiciliği yaşanır burada...

ÖĞRENCİ GÖZÜYLE

Merhaba Abana Gazetesi'nin Sevgili Okuyucuları!

İki aylık bir aradan sonra yeniden beraberiz. Geçen sayı için hazırladığım yazım, küçük bir zamanlama yanlışlığı nedeniyle yayımlanamadı. Umarım, ileride böyle zamanlarla karşılaşmam ve her ay size gözüme takılanları iletirim.

Bu arada öteki öğrenci arkadaşlarımdan beklediğim desteği göremedim. Çağrımı yineliyor ve istedikleri konuda çalışmaları, gözlemlerini bekliyorum. Unutmayın ki: sorunlarımızın dile getirmesek, çözümlerini de bulamayız.

Bayramda, çoğu Abanalı gibi ben de Abana'daydım. Bu bayram, Abana'da insanlar çok güzel bir ortamı paylaştılar ve görkemli bir atmosferi soludular. Umarım, Abana nice böyle ortamlara sahne olur.

Bu yıl ilk kez Abana merkezinde pilav çıktı. Bayramın ikinci günü çıkarılan pilavı beğenenler de oldu, beğenmeyenler de. Bence oldukça güzeldi.

Bir başka güzelliği de, belediye personeli, gençler ve halkın tüm bir özeni ve aygıt içerisinde çalışmasıydı. Bir eksik nokta vardı. O da: pilavın tarifi. İnsanlara pilavın özelliği ve önemi anlatılmadı. Bu yüzden Abana, Pilavı bir çok kişinin hatırlarında "Sarı Pilav" olarak kaldı.

Pilavın dağıtıldığı yerin girişlerine panolar konulabilir. Bu panolara pilav hakkında bilgi veren yazılar yapılabilir.

Merak ediyorum: Acaba bu pilavı yiyen kaç kişi, pilavı ilk olarak hazırlayan kişinin Atatürk'ün açtığı, aynı zamanda kendisi de Abanalı olan Necdet Dengizler olduğunu ve bu pilavın Necdet Bey'in kitabında Abana Pilavı olarak geçtiğini biliyor?

Ayrıca, kaç kişi pilavın içerisinde çeşitli hint biberleri, gül suyu ve pilava sarı rengi veren, sadece kilosu 100 milyon liraya bulan SAFRAN olduğunu biliyor? Herhalde bunları bilenlerin sayısı oldukça az. İnsanlar bunları bilese idi, sarımsak pilavı ile daha güzel olurdu ve hatta beğenmeyenler de şifa niyetine daha çok yerlerdi.

Eğitiricinin yalancı değil, yapıcı nitelikte olduğunu anlaşılmaması diler, pilavın çıkarılmasında emeği geçenlere saygılar sunarım.

Tarih kayıtlarında, Kastamonu'da ilk yerleşen biriminin "Hacıveli" çevresinde kurulmuş olduğu geçer. Bunun karışık olarak "Mamu Deresi"nden bazı tarihi eserler çıkarılmıştır. Bu eserler, Abana'da öğretim okulu'nun bahçesinde sergilenmektedir. Abana'ya gelen tüm konukların görmesi gereken bu eserlerin son durumuna bir baktım dedim. Gördüklerim karşısında inanın çok üzüldüm. Eserlerin bir çoğu talip edilmiş, sağda solda dağınık vaziyette duruyor. Bazılarını otların arasından ben çıkarıyorum. Abana tarihini yansıtan ve sayıları oldukça az olan bu eserlerin değiştirildiği bu durum karşısında üzülmek elverişsiz.

Bu eserleri bu duruma getirenler ve bu hale getirilmesine göz yumayan sizlere sesleniyorum: O eserler mermer taşhanelerde yapılmıştır. Onlar bize, binlerce yıllık Paflagonya tarihini yansıtmaktadır. Abana tarihine ve o eserleri gün ışığına çıkarılmasına karşı suçlunuz. Şunu unutmayın ki, insanlar sizi başlatabilir ama tarih hiç başlanamaz.

Umarım bu eserler ötekî kültür varlıklarımızla birlikte, ep. kasa ra-marında Abana'nın gödele ihtiyacı olduğu bir müze içerisinde yerini alır. Yetkilileri bu konuda daha duyarlı olmaya çağırıyorum.

Görüşmek Üzüm.....

Abana Delisi

GİNO LU BALIKÇI BARINAĞI İŞLETİLMEMEYE HAZIR

Çatalzeytin Mektubu Gazetesi'nin haberine göre, Ginolu Balıkçı Barınağı'nın yüzde 99'u tamamlandı ve Samsun Devlet Limanları Müdürlüğü'ne yüklenici kuruluş devralındı.

Barınağın alan betonunun yüzde 1'lik bölümü ile su bağlantıları bitirilemedi.

Barınağın yapımı 1989 ile 1994 arasında kesintisiz olarak sürdürüldü. Alan aydınlatması tamamlandı. Iskele üzerine 220-380 volt'luk elektrik prizleri yerleştirildi.

Barınağın iskele genişliği 150 metre. Derinlik 25 metre olacak (şu anda 5 metre). Barınağa 15 balıkçı teknesi yanaşabilecek. 100 metre genişliğindeki çekek yerine 100 balıkçı kayığı sığabilecek. Barınağın işletilmesine ilişkin belgeler Çatalzeytin İlçe Tarım Müdürlüğü'ne geldi. Bu müdürlük, barınağı işletmek için köy muhtarlığı, belediye ya da başka bir kuruluşa devredecek.

Barınakta sürekli olarak bir görevli bulunacak. Bu görevli fenerle öteki işlere bakacak.

ŞİİRLERDE YAŞAMAK

Meral İhsan TULLEF

Bu yazımda sizlere birkaç şiirle gündelik yaşamımızdan insansal ilişkilerimizden söz etmek istiyorum.

Şiirlerin birkaç dizesi neler anlatmak istediğimizi günlerce konuşsak, sayfalar dolusu yazsak anlatamayacağımız duygularımızı özlu olarak bize anlatır.

Sennur Sezer'in "İfademdir"inden bir alıntıyla başlayalım:

"İnsanın insandan korkmasına karşıyım

İşte burtun içindir

Bütün yazıp

Altına imza attıklarım"

Bu dizeler, gazetemizde çıkan kimi yazıları benim sanan(*) kimi değerli okurlarımıza sunulur!

Yunus Emre şöyle diyor:

"Söyle isem olur savaş

Söylemezsem yüreğim boş"

Söylemediğimiz doğruları yüreğimizde açtığı yaralar Şükrü Erbaş'ın aşağıdaki dizelerinde ne kadar belirgin:

"Gittikçe yalnızlaşıyorsunuz insan kardeşlerim

Ne bir ortak sevincimiz kaldı sizi çoğaltacak

Ne içten bir dostunuz var acınızı alacak

Unuttunuz, gömülüp günlük çıkarların ve ucuz korkuların kör kıyılarına

Daraldıkça daraldı dünyaya açılan pencereniz

Küçük çıkarların büyük kurnazları

Alişverişe döndü tüm ilişkileriniz hesaplı planlı

Sevgileriniz ayaküstü, ilgileriniz koşar adım..."

23 Nisan ve 19 Mayıs bayramlarını kutladık. Ataoğlu Behramoğlu'nun "Bir Çocuğa Layık Olmak" şiiriyle noktalıyorum köşemi:

"Çoğumuz yetişkin yanlışlarıdır aslında

Katı, güvensiz, kibirli

Çocuklar yaşar yanıbaşımızda

Gizlice koruyarak güzelim bir sevgiyi

Narin bir duygudur onları dolduran

Karşılıksız henüz ve hazır bağışlamaya

Soralımı kendi kendimize bazen

Layık mıyız çocuklarımıza?"

(*) H.T.Yılmaz'ın notu: Sözü edilen yazılar Meral İhsan Tülle'ye değil, adını açıklamak istemeyen bir "safkan Abanalı"nın'dır.

İNEBOLU GÜMRÜK KAPISI AÇILIYOR

UKRAYNA VE KIRIM ÖZERK CUMHURİYETİ İLE TECİMSEL KÖPRÜ KURULDU

İnebolu Limanı'nın, Karadeniz Ekonomik İşbirliği Anlaşması uyarınca "1. sınıf gümrük kapısı" durumuna getirilmesinden sonra, "gümrüğe dayalı yollu giriş-çıkışları" için 900 m²'lik gümrük alanı da tamamlandı. Alanın donanımı için 250 milyon TL harcansarak, çevresi taze çevrildi ve içine iki kütüphane yerleştirildi.

KASTAMONU'NUN DÜNYAYA AÇILMASI İÇİN İLK ADIM ATILDI

Kastamonu'nun dünyaya açılması için ilk adım atıldı. Ukrayna ve Kırım Özerk Cumhuriyeti'ne giden Kastamonu Valisi, Kastamonu Belediye başkanı ve 15 işadamlı olumlu istisnalarla döndü.

Ukrayna'nın en önemli liman ve ticaret kenti Odesa ve Kırım

Özerk Cumhuriyeti'nin Bahçeşarayı kentini ile Kastamonu arasında ekonomik ve kültürel ilişkilerin geliştirilmesini öngören bir "protokol" on imzalandığını açıklayan Kastamonu Valisi, "sağlıklı bir deniz-hava bağlantısı kurulduktan sonra ortaya çıkacak büyük ticari hareketliliğe istesiz de engel olamazsınız" dedi.

Odesalı tüccarların İstanbul limanının "tikanmış" durumda olduğundan yakındıklarını söyleyen Vali, "kendiletiğe İnebolu Limanı'nda ve Kastamonu Havaalanı'nda evlerindeymişcesine hareket edebileceklerini, her iki yer için de belli kolaylıklar sağlayacağımızı ve buradaki belediye ve özel idare harçlarını almayacağımızı söyledik. Tabii böyle bir yaklaşım kendilerine çok ilginç geldi. İnebolu Limanı

ve Uzunyazı Havaalanı'nın durumlarını yerinde incelemek üzere Haziran'da Kastamonu'ya bir kurul gelecek" dedi.

Odesalı işadamlarının ortak kuruluşlar kurulması için istekli olduklarını belirten Vali, Kastamonu işadamlarının da bu konuda görüşlerini ve ürün satışı konusunda ön bağlantılar yapmalarını belirtti.

Vali'ye göre Ukrayna ve Kırım'la ekonomik ilişkilerde önceliği "bavul ticareti" olacak.

KASTAMONU BELEDİYE BAŞKANI'NIN ÖNERİSİ

KIRIM-İNEBOLU SERBEST BÖLGESİ

Geziye katılan Kastamonu Belediye Başkanı Süleyman Yü-

cel, Kırım ile İnebolu arasında bir "serbest bölge" kurulmasını istedi.

Karadeniz Ekonomik İşbirliği Anlaşması çerçevesinde Kastamonu ve İnebolu'nun "muhtemelen geçmiş" ne dönebileceğini belirten Süleyman Yücel, şöyle sürdürdü:

"Kırım'a en yakın il Kastamonu, en yakın liman da İnebolu. Ancak, ticaret yoluna çok uzaktır. Ukrayna'ya bağlı özerk bir cumhuriyet olan Kırım Cumhuriyeti'nin lideri Mustafa Cemil-oglu ile görüştük. Şeyh Saban-ı Veli Anna Törenleri için gelecek. Kırım ile İnebolu arasında bir serbest bölge kurulabilir. Deniz taşımacılığı ucuz. İnebolu bu iş için çok elverişli..."

(Yeni İnebolu'dan özetlendi)

YOLLAR YENİLENİYOR

Abana merkezi ve Hilmi U. ran Caddesi'ne parke taş döşenmeye başlandı. Çarşı içine parke taş döşenmesinin bayramdan önce tamamlanamaması nedeniyle 10 günlük bayram tatili süresince ilçe merkezinde ulaşımda zorlukları yaşandı.

Umarız yeni yolun yapımı turizm sezonu açılmadan tamamlansın ve Abana halkı zoruk ve tozlu yollardan bir an önce kurtulsun.

